PATEIKĖ
kurtmühlematter

ON
2013-04-23

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Šeimų jaunimo būrelis

F. bendruomenė jau seniai reguliariai rengia įdomius susitikimus jaunimo ir paauglių grupių narių šeimos nariams. Kviečiami tiesiog visi – „šeima“ čia suvokiama ne tiek kaip genetinis ryšys, kiek kaip „dvasinis“ ryšys.

Kiekvienas kviečiamas tapti „Dievo šeimos“ dalimi. Čia gerai jaučiasi netgi vieniši žmonės, močiutės, kaimynų vaikai, vienišos motinos... Susitikimus organizuoja šeimos arba nedidelės bendruomenės komandos. Svarbiausia – ne tobula organizacija ar išpuoselėta programa, o bendravimas, žaidimai, linksmybės, pokalbiai, spontaniškumas, tarpusavio tarnystė, padrąsinimas ir keitimasis patirtimi.

Avarija – parkavimo spąstai

Markas (vardas pakeistas), 16 metų, iki neseniai visiškai niekuo neišsiskyręs. Talentingas futbolininkas, vidutinis prekybos mokyklos mokinys, buvęs skautų narys... Šis vaizdas sprogo kaip muilo burbulas, kai netikėtai paskambino policija: „Jūsų sūnus jau antrą kartą buvo sulaikytas su pavogtu mopedu!“ Tarsi žaibo smūgis, ši bloga žinia prislopina motinos balsą. Tai juk negali būti tiesa! – Žinoma, pastarosiomis savaitėmis Markas vis labiau kėlė problemų. Pažymiai pablogėjo. Be to, vis pasirodydavo tie keisti tipai, kurie jo klausdavo. Su jais jis važinėjo riedlente arba valandų valandas slankiojo po parką. Į parapiją jis jau seniai nenorėjo eiti. – „Aš tuoj pat važiuoju į policijos nuovadą ir jį pasiimsiu!“, – atsakė apstulbusi motina. Tačiau prieš išvykdama ji paskambina Jürgenui (vardas pakeistas). Jürgenas nėra tik paauglių vadovas. Jis yra kur kas daugiau: paaugliai juo vis dar pasitiki. Jam jie siunčia SMS žinutes. Jie kreipiasi į jį, kai patenka į bėdą. Būtent jis juos priima ir priima tokius, kokie jie yra. Būtent jis juos lanko ten, kur jie būna: dūminiuose baruose, futbolo aikštėje, mokykloje ar netgi policijoje! Ne vienas paauglys praleido pas jį savaitgalį ir galėjo išsipasakoti apie savo nusivylimus. Būtent jis tarpininkauja tarp paauglių ir tėvų. Ne kaip „vadovas“ – *tai, ką jis daro, daro iš tikros meilės jiems*. Vienintelė sąlyga: paaugliai turi patys norėti palaikyti ryšį su juo. Jürgenas nori jiems padėti išreikšti savo skausmą, nusivylimus, problemas ir pan., o ne tiesiog pasinerti į neviltį ar išlieti pyktį. Palyginti su šia asmenine pagalba, laikas, kurį jis skiria paauglių susitikimams, yra nedidelis. Jürgenas nėra naujokas paauglių vadovas. Netrukus jam sukaks 40 metų, todėl jis gali pasigirti nemaža patirtimi. Tėvai vertina jo kompetentingą pagalbą lygiai taip pat, kaip ir pačios paauglės. Jis netgi sukūrė „Mamačių kavos susitikimus“, į kuriuos reguliariai kviečia susirūpinusias mamas. Čia jos gali pasidalinti įvairiais klausimais ir rūpesčiais bei pasisemti drąsos.

Man Jürgenas yra retas pavyzdys, kaip jaunimo ir paauglių darbas neapsiriboja vien programomis. Jo tarnystės vargu ar galėtų imtis vidutinis jaunas vadovas. Tačiau ji tampa vis labiau reikalinga – *tiesiog neatsiejama mūsų jaunimo darbo dalis.* Dabar labiau nei bet kada mums reikia ne programų, o gatvės socialinių darbuotojų, tarpininkų (pavyzdžiui, tarp tėvų ir vaikų) ir prieglobsčių mūsų vaikams. Dabar

labiau nei bet kada esame priversti pasinerti į mūsų jaunimo ir paauglių aplinką, kad galėtume jiems padėti. Esame priversti užmegzti dialogą su jų tėvais, mokytojais, draugais... Akivaizdu, kad šiai visapusiškai užduočiai vadovų komanda dažniausiai yra per daug apsunkinta. Net ir Jürgenas būtų, jei nepalaikytų ryšių su įvairiomis specializuotomis tarnybomis. Toliau norėčiau pristatyti vieną iš jaunimo grupės veiklos plėtros būdų, kuris iš dalies patenkina minėtą poreikį: ***šeimos jaunimo grupę***.

Visų šeimų pritraukimas į Dievo karalystę

F. bendruomenė jau seniai reguliariai rengia įdomius susitikimus jaunimo ir paauglių grupių narių šeimos nariams. Kviečiami tiesiog visi – „šeima“ čia suvokiama ne tiek genetiškai, kiek „dvasiškai“. Kiekvienas kviečiamas tapti „Dievo šeimos“ dalimi. Čia gerai jaučiasi netgi vieniši žmonės, močiutės, kaimynų vaikai, vienišos motinos... Susitikimus organizuoja šeimos arba nedidelės bendruomenės komandos. Svarbiausia – ne tobula organizacija ar išpuoselėta programa, o bendravimas, žaidimai, linksmybės, pokalbiai, spontaniškumas, tarpusavio tarnystė, padrąsinimas ir keitimasis patirtimi.

Įdomu, kad pastaraisiais metais Vakarų šalyse vėl išaugo noras turėti vientisą šeimą. Šeimoms skirti pasiūlymai tampa vis populiaresni. Jėzaus bendruomenė turi iš naujo atsižvelgti į šį poreikį. Per ilgai ji leido vyrauti individualizmo dvasiai. Per ilgai ji vienpusiškai skatino amžiaus grupių susibūrimus ir čia bei ten netikėtai susilpnino šeimą. Per daug tėvų pareigų buvo perduota bendruomenei.

Tvirtai tikiu Dievo palaiminimu, jei pradėsime dirbti labiau orientuodamiesi į šeimą. Mūsų bendruomenė turėtų būti visiškai patraukli šeimoms. Kaip tai gali atrodyti konkrečiai, Šventoji Dvasia turi mums iš naujo apreikšti. Mums trūksta išminties ir pavyzdžių. Praktinėje dalyje pateikiu keletą iš pažiūros absurdiškų idėjų su iššūkiu jų nepeikti, o sėti.

Man atrodo, kad čia lemiamą vaidmenį atlieka į šeimą orientuota jaunimo grupė – ji sudaro natūralų tiltą tarp šeimos ir bendruomenės. Esu tvirtai įsitikinęs, kad bendruomenė labai daug laimėtų, jei savo viduje gyventų labiau kaip***„didžioji šeima***“. Tai noriu pasakyti, kad man rūpi ne tik atskirų šeimų gerovė – suprantu, kad šeimos sudaro tik dalį visumos. Svarbiausia yra***„šeimos mąstysena“*** bendruomenėje. Į šią šeimą įeina visi nariai!

- Kur išnaudojamos šeimos galimybės?
- Kur bendruomenės programa atsižvelgia į šeimos poreikius?
- Kur bendruomenė praktiškai remia šeimą?
- Kur bendruomenė silpnina ar net apsunkina šeimos gyvenimą? Kur ji atskiria šeimos narius?
- Kokią reikšmę turi malda šventoms šeimoms?
- Kaip mes susidorojame su šeimai priešiškos aplinkos pasekmėmis (vieno iš tėvų šeimos, skyrybos ir pan.)?
- Kur ir kaip kyla įtampa tarp šeimų arba tarp šeimų ir pavienių asmenų?
- Kodėl vaikus krikštijame tik paauglystėje arba kviečiame juos priimti Šventąją vakarienę tik po vadinamųjų pamokų?
- Kur šeimos klausimai aptariami šeimos susirinkimuose?

Stipriai išvystytas šeimos jausmas yra tai, ką Biblija vadina Viešpaties šeimos požymiu. Kai viena kūno dalis yra sužeista ar kažko paveikta, tai atsiliepia visam kūnui. Todėl „ligonių lankymas“ ir pagalba vargstantiems turi būti aiškinami labai plačiai – ir mes turėtume žinoti, kada kam nors reikia lėkštės sriubos, ąsočio apelsinų sulčių arba draugo, kuris nuneštų vaistų ar pasiliktų su kūdikiu, kai tėvas lanko motiną ligoninėje. Didžioji Viešpaties šeima turi rūpintis viena kita ir jausti, kur kitiems skauda. Būtent tai ir yra „neškite vieni kitų naštą“ esmė bei bažnyčios šeimos „bendruomeniškumo“ prasmė.

(Edith Schaeffer, „Šeima – gyvenamoji erdvė“, p. 89)

Šaltinio nuoroda

- **Pagrindinis paveikslėlis:** Kurt Mühlematter, „ www.juropa.net“
- **Turinys:** Įkvėpta Edith Schaeffer knygos *„Šeima – gyvenamoji erdvė*“

Weitere Informationen

Žymos
Šeima

Dalyvių skaičius
Duomenų nėra.

Biblija
Šios informacijos trūksta.

Trukmė
Duomenų nėra.

Medžiaga
Daug darbo

Failų atsisiuntimas
Failų atsisiuntimų nėra

KI Generierter Inhalt
Turinys
Žymos
Dalyvių skaičius
Biblija
Trukmė
Medžiaga

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/lt/wiki/art/seimu-jaunimo-burelis